Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

regiomb' uenieti qñtñ uellet dauent
co tñi tenore ut eñ domui redirent. di
midiñ ipsius annone partem pauperib'
erogarent. ipsosq; dispensatores ne mu
nera sup hac erogacione suscipent ar
tissime obligauit iuramentis. Cuiq;
in eadem famis tempestate quidñ nego
ciatores emendi causñ frumeti cñ cur
rentis pteriisset ubi scñs psul manisita
bat mor ꝓperietes ibidē esse eiusdē psulē
speciosa elegerat uasa eñ quib' ꝓpinando
ministrat. ꝗ. p oblacione ei miserit. Ille
uero sic letō ultra uascula quidē sustape
iubebat. sed cibis ꝗ potib' refecta cum
gratiñ actione ēmittebat. De inde triti
ca largicione ꝓsolatos ea qua supius
dictñ est racione gaudentes dimittebat.

De pauper quē pfecto ꝓpensiñ excusa
uit. eiq; uestimenta exhiberi iussit. Cap
Tauē sancti psulis ma- LXXVI.
ior. adhuc beingtas cognosci qat.
unum ei memoriale factñ patefiat.
Quoniñ ergo semp pauper in ei' aula
te cōmorabatur. unus eorñ cubiculum
intrans decortina que pendebat ad lec
tum ei partem abscidens ñ prima fe
stinat aufugit. Vnus autē de inglinis
qd factñ est uidens pedetentim secut
est reñ. ꝗ apphendens quia flagellare
ñ ausus est illñ beato uiro pñtauit.
Quo facto excusantes ut ille ter' dirib
castigaret uerberibus. flagitando in
sistebant. At ille māsuet' eau derelict'
est pauper. ꝗ qui semp orphano fuit. ad
uitor. p qualdñ rethoricas defensiones
asserens maiorē culpā esse eor. qui se
uere cubiculñ debuerat reñ excusauit
De inde ꝓsus ad pauperem cur ita fecisset
interrogauit. Pauper uero tremebund'
ut ꝓpter pēnis magnis se timens im
plicari. iudicēti in opinñ se quest' ē puti.
hecq; meditate pauit. Tunc uir dei p
uiscera misericordie cōmot' omniñ ercu
sauit eñ dicens. Si bene uestit' fuisset
neq; qñ hec furtñ fecisset. Qua ꝓt' exerna
munificēciñ seruus licet accipiat uesti
menta. ꝗ si ulter' eñ uestes suppetiñt ta
le quid petrauit. tuē demñ luat omissñ
Quib' dictis ñ solñ uacidñ accusñ
eñ mitigauit. uerñ eñ ammos eor
ad elemosine largitatē pueauit. Quo
mod hereticñ uerba quedñ erroris arte
dialetica ꝓponentē. eidē arte mirifice
refutauit. Cap. XXVII
Aliquo mod
iam dictñ est. qñte pietatis ꝗ cō
passionis scñs iste fuit. nūc uerbis sub
seqntib' agnoscat. qui p spiracias igem
poret contra hereticñ pranitatē. Ñ
sic ab initio nascentis ecclie ñ defuerat
p quor os malign' hystis cont fidem
catholicñ latrando locut est uanitatē.
sic disponente deo ñ deficet defendēs
fidei sete uitatem. Quidñ g hereticis
andabatrii more qd uerbñ caro factñ
est. oppugnās dicit. Si uerbñ est non
est factñ. aut si factñ ñ est ubi. Cū
ad hec multa intonaret eloquēcia. atti
dit ut scñs wolfgang' illo aduerset. ꝗ.
acclare ottone rogaret talib' rudere.
At ille sicut erat ī spū humilitatis qui ī
qt in habitu sum' monachico. stendere
nobis ñ licet. Quo dicto ille hereticus
stupiacia plenus. iterauit pdicta ubi.
Tandem xpi ꝓpugnator coactus ait.
Ñ non p spiritale sed p carnale medicinñ
es antidotñ. dic q' sit accidens. Ille ñ
multñ arrogant accidens est in qt qd
adest. ꝗ abest. pt subiecti corruptōnem
Hucusq; psul. Quot formis sit acci
dens edicto. At ille ptin' sic credim'

ut andabatrii